

TÜRKİYE'DE ANTIEMPERYALİST DÜŞÜNCE ve VAHDET BİLİNCİNİN OLUŞMASINDA NECMETTİN ERBAKAN'IN ROLÜ

Kemal Şükrü SEVİNDİK*

ÖZET

Türkiye'nin askeri, siyasi, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda ardı ardına yapılan onlarca anlaşma ile Amerikan müstemlekesine dönüşüp Amerika'nın sistemin ve toplumun tüm kılcal damarlarına nüfuz ettiği bir süreçte Necmettin Erbakan Türkiye siyasi hayatına giriş yaptı. Yıl 1969 idi. Bu tarihten itibaren vefat ettiği 2011 yılına kadar yarım asrı aşkın bir zamanda hem Türkiye'nin ve hem de bölgenin en önemli siyasi kişiliklerinden birisi oldu. Türkiye toplumuna emperyalizm ve siyonizmin ne olduğunu ve neyin peşinde olduklarını ilk dillendiren muhafazakar siyasi kişilik Erbakan'dı. Erbakan aynı zamanda Türkiye toplumunda ümmet ve vahdet bilincini tesis eden kişidir de.

Anahtar Kelimeler: Necmettin Erbakan, Türkiye, İran, Emperyalizm, Siyonizm, Ortadoğu, Filistin, Kudüs, Ümmet, Vahdet, D-8

GİRİŞ

Vefatından iki yıl önce 2009 yılında seksen üç yaşında iken herhangi bir resmi sıfatı olmaksızın gerçekleştirdiği son yurtdışı ziyaretini İran'a yapmış olan Necmettin Erbakan'ın bu ziyaret çerçevesinde gerçekleştirdiği ziyaret ve etkinliklerde yaptığı konuşmalar onun hangi inanç, emel, amaç ve siyasi düşünceler ile aramızdan ayrıldığının şahidi olarak tarihteki yerini almıştır.

“Büyük olaylar içinde yaşarken belli olmaz. Ancak zaman geçtikten sonra bir de bakılır ki, o basit mütevazî görüntüler altında çok muazzam işler başarılmış, eşsiz hizmetler yapılmıştır. Başta lider Humeyni olmak üzere sizler, tarihi bir dönüm noktasında insanlığa en büyük hizmetleri yapan insanlarsınız. Ve bir kere daha ifade ediyorum ki, sizin büyük hizmetleriniz kahramanlıklarınız sadece İran'ın kurtuluşu değil bütün insanlığın kurtuluşu ve tarihin dönüm noktası olarak tarihe altın harflerle geçecek çok büyük bir olaydır.

Siz ne yaptınız ve ne yapıyorsunuz? Bunun için size birkaç cümle ile insanlığın beş bin yıllık tarihine bir bakış yapmak istiyorum. Avrupalılar tarih yazıyla başlar derler. Ve yazı da Mezopotamya'da bulunmuştur. İnsanlık tarihine bir bakış yaptığımız zaman Adem Aleyhisse-

*Eğitimci / Araştırmacı

lam'dan bu güne kadar insanlığın birbiri arkasını takip etmek üzere saadet ve zulüm dönemleri yaşadığını görüyoruz. Bugünden beş yıl öncesi Mezopotamya'ya baktığımız zaman kuvveti üstün tutan bir zihniyetin bu bölgeye hakim olduğunu görüyoruz.

Kuvveti üstün tutan zihniyet demek firavunların zihniyeti demektir. “Hak”kı üstün tutan zihniyet ise Peygamber (s)’lerin zihniyetidir. Firavunlar insanlara zulüm yaparken “biz size zulmediyoruz!” diye yapmadılar. Bu yaptıklarımız bizim hakkımızdır diye yaptılar. Firavunların inanışına göre “hak” dört sebepten neşet eder. Onlara göre kuvvet, hak sebebidir. Çokluk hak sebebidir, çoğunluk bizdedir öyleyse istediğimizi yaparız. Menfaat hak sebebidir, “bu işte benim menfaatim var, öyleyse bunu yapmak benim hakkımdır” diye düşünürler. Onlara göre dördüncü bir hak sebebi ise “imtiyaz”dır. Özetle firavuni düşüncede “kuvvet, çokluk, menfaat ve imtiyaz” hak olma sebebidir.

Peygamberlerin insanlığa öğrettiği “doğru hak anlayışı”na göre ise hak şu dört sebepten açığa çıkar. Bir, insan hakları. Herkes için eşittir ve beş tane temel hak vardır; yaşama hakkı, öz namusu ve nesebi koruma hakkı, aklın korunması hakkı, mülkiyet hakkı ve inanma hürriyeti hakkı. İkinci hak sebebi “emek”tir. Üçüncü hak sebebi karşılıklı rıza ile yapılmış olan mukavelelerdir. Dördüncü hak sebebi ise “adalet”tir. Peygamberler ne diyor? İnsan hakları, emek, adalet ve rıza ile yapılmış anlaşmalar hak sebebidir.

Firavunların zihniyetine “kuvveti üstün tutan zihniyet” ve Peygamberlerin zihniyetine ise “hakkı üstün tutan zihniyet” diyoruz. 1683 II. Viyana kuşatması hedefine ulaşmayınca dünya siyonizmi yavaş yavaş kuvvetlenmeye başladı. Üç yüz elli seneden beri siyonizm maddi gücü eline geçirdi. İnsanlık üç yüz elli senedir zulüm içinde yaşıyor. Şu anda 2009 yılındayız. Şimdi ne olacak? İki ihtimal var; siyonizm hakim olur dünya zulüm içinde kalır. İslam hakim olur insanlık yeniden saadete kavuşur.

İşte siz İran İslam İnkılabı ile beş bin yıllık insanlık tarihinin bu dönüm noktasında aşağıya doğru gidecek zulüm yerine saadet dünyasının kurulmasına hizmet eden kahramanlarsınız. İslam İnkılabı beş bin yıllık tarihin en önemli olaylarından birisidir. Sizler sadece İran’a hizmet etmiyorsunuz, bütün insanlığın kurtuluşuna hizmet eden birer kahramansınız. Sizleri bu sıfatınızdan dolayı bağırma basıyorum, alınlarınızdan öpüyorum ve tebrik ediyorum.”

Bu konuşmalar Necmettin Erbakan’ın hangi emel ve amaçlar için çalıştığı ve hangi düşüncelerin sahibi olarak aramızdan ayrıldığının delilleri olarak tarihe kayıt düşülmüştür.

1992 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisi kürsüsünde; “Amerikan önderliğindeki küresel istikbarın Büyük İsrail hayali ve Ortadoğu’nun tam olarak kontrol ve nüfuz altına alınması için çok büyük planlar yaptığını yakın bir zamanda Kürt meselesi üzerinden çok büyük girişimler yapacakları ve Ortadoğu’da düzeni altüst etmek için yakın bir zamanda Suriye’de savaş çıkartacaklarını” ifade ettiği tarihi konuşması da onun siyasi zeka ve öngörüsünün delilidir.

O bu konuşmasında, bahsi geçen konuşmadan on yıldan fazla bir zaman sonra (7 Ağustos 2003) dönemin Amerikan Dışişleri Bakanı Condolazze Rice’in Washington Post gazetesinde “Transforming the Middle East / Büyük Orta Doğu Projesi” makalesi ile kamuoyuna duyurulan ve Adriyatikten Uzakdoğu’ya 22 İslam ülkesinin sınır ve rejimlerini değiştirmeyi hedefleyen projeyi önceden öngörmüş, Türkiye meclisi ve kamuoyunu uyarmıştı.

Türkiye muhafazakarlığında Amerikancılık ve Anti Amerikancılık

İkinci Dünya Savaşı'nın hemen ardından askeri, siyasi, ekonomi, eğitim ve kültür alanında yapılan bir dizi anlaşma ile Amerika Türkiye'ye yerleşmeye ve sistemin tüm kılcak damarlarına nüfuz etmeye başladı. 1946-1964 yılları arasında yapılan anlaşmalar ve yürütülen politikalar ile Türkiye bir tür Amerikan müstemlekesine dönüştü.

Türkiye Amerika ile 1947'de askeri, 1948'de ekonomik, 1949'da ise kültürel ve sosyal alanlarda bağlayıcı anlaşmalar yaptı. Ardından NATO'ya girebilmek için Kore Savaşı'na Amerikan yandaşı olarak dahil oldu. Türkiye Birleşmiş Milletler'de Kore'ye asker göndereceğini açıklayan ABD'den sonra ikinci ülke oldu. Toplamda 23 bin Türk askeri Kore'de savaşa katıldı. 870 kayıp ve yüzlerce sakat askerle geri döndü. Tüm bunların bedeli olarak ise bugün de devam eden örtülü tutsaklık yani NATO üyeliğine kabul edildi (Eylül 1951).

Gerek NATO kapsamında ve gerekse ikili olarak yapılan anlaşmalarla Amerika, Türkiye üzerinde bir dizi imtiyaz edindi. Siyaset ve askeri alanlar başta olmak üzere eğitim, ekonomi, kültür ve sosyal hayat neredeyse Amerikan kontrolüne geçti.

Bu yıllarda gerek siyasi bilinç yoksunluğu ve gerekse Amerika'nın Türkiye'de bir toplum mühendisliği olarak NATO eliyle inşa ettiği "komünizm korkusu" dolayısıyla muhafazakar kitleler hem siyasi ve hem de düşünsel olarak Amerika'nın yanında konuşlanıyordu.

İsrail'in kuruluşu aşamasında da Türkiye İsrail'i ilk tanıyan ülkelerden biri olmuştur. Türkiye muhafazakarlığı bu olaya tamamen tepkisiz kalmanın yanında uzun yıllar Filistin meselesine gerek siyasi ve gerekse sosyal olarak duyarsız bir duruş sergilemiştir.

Bahsi geçen bu dönemde Amerikan emperyalizmi ile daha ziyade Marksizm'den etkilenen sol fraksiyonlar mücadele ediyordu. Amerikan emperyalizmini Türkiye'yi nasıl kuşattığına dönük ilk ciddi muhalefet ve toplumsal bilinçlendirme 1960'lar boyunca sosyalist ideolojiyi savunan Türkiye İşçi Partisi tarafından yapılmıştır. Başta Türkiye İşçi Partisi olmak üzere diğer sol fraksiyonlar altmışlı yıllar boyunca Amerikan emperyalizmine karşı hem düşünsel ve hem de fiili mücadeleyi sırtlamışlardır. Bu gruplar aynı zamanda Filistin meselesine de yoğun ilgi duyuyorlardı. Dönemin en önemli gençlik liderlerinden Deniz Gezmiş ve arkadaşları Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'nin Amman'daki kampına giderek burada gerilla eğitimi almışlardır.

Sol fraksiyonların Amerikan emperyalizmi ile yoğun bir mücadeleye giriştiği bu yıllarda Türkiye muhafazakarlığı genel olarak Amerika safında konuşlanıyordu. İki kutuplu dünyada Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği "kızıl komünist" diye tanımlanıp "dinsiz" olarak görülüyor buna karşın Amerika "ehli kitap" olarak ele alınıyordu. Muhafazakar topluma hitap eden gazete ve gazeteciler dönem boyunca İslami bir renge büründürerek toplumu solcular ile mücadele etmeye ve Amerika'nın yanında saf tutmaya davet ediyorlardı.

Olaylar en nihayetinde öyle bir noktaya vardı ki 1969 yılında İstanbul'da demirlemiş olan Amerikan 6. Filo'ya karşı büyük bir protesto mitingi yapmakta olan sol gruplar muhafazakar

örgütlerin planlı bir saldırısına uğradılar. Tarihlere “Kanlı Pazar” olarak geçen 16 Şubat 1969 tarihli saldırıyı dönemin en önemli iki muhafazakar derneği “Komünizmle Mücadele Derneği ve Millî Türk Talebe Birliği” organize ettiler. Başka bir araştırmanın konusu olan bu olay Türkiye sosyal ve siyasi hayatında derin bir kırılmaya yol açtı. O gün bu gündür emperyalizm ve siyonizm ile mücadelenin sağ-sol cephelerinin birlikte hareket edememesinin önündeki en büyük yaralardan biri bu olaydır.

Başta Türkiye İşçi Partisi olmak üzere sol fraksiyonların emperyalizme karşı verdikleri mücadele ve Türkiye’de açığa çıkarttıkları antiemperyalist dalganın inkarı mümkün olmadığı gibi böyle bir teşebbüs anti Amerikancı antiemperyalist hareket açısından bir nankörlüktür. Bahsi geçen yapı ve düşüncelerin Türkiye’de antiemperyalist düşünceyi inşa edebilmek için idamlara varan birçok bedel ödediklerini de itiraf etmek gerektir.

Ancak Marksizm ve sosyalizm merkezli bu sol fraksiyonların bugünde devam eden hayati bir çıkmazları vardı. Din ve din etrafında şekillenmiş gelenek ve kültüre kökten karşı olan bu akımlar, şekilsel de olsa din etine kemiğine karışmış olan Anadolu halkına inemiyorlar ve Anadolu halkını yaygın olarak mücadele halkasına katamıyorlardı. TİP ve diğer sol fraksiyonlar daha ziyade İstanbul, Ankara gibi sosyo-ekonomik seviyesi yukarılarda olan büyük şehirlerde etkin olabiliyorlardı.

Bir başka gerçeklik ise; Anadolu insanında kendi tarihsel geçmişi, örf, adet, gelenek ve töresinden kaynaklanan bir dizi neden ve Amerika’nın NATO eliyle yürüttüğü toplum mühendisliği projelerinin birleşmesi ile komünizm ve Marksizm’i İslam’ın en büyük düşmanı olarak görüp buna karşın Amerika ile bir ve beraber olma onun yanında konuşlanma anlayışının saplantı haline dönüşmüş olması idi.

Türkiye’nin ortalama fotoğrafının bu minval olduğu bir süreçte Necmettin Erbakan 1969 yılında iki arkadaşı ile beraber muhafazakar karakteri ile tanınan bir Anadolu kenti olan Konya’dan milletvekili seçilerek Türkiye Büyük Millet Meclisi’ne girdi. Necmettin Erbakan’ın bu şekilde başlayan siyasi yolculuğu vefat ettiği 2011 tarihine kadar elli iki yıl boyunca aralıksız devam etti.

Necmettin Erbakan’ın kurduğu siyasi partilerden Milli Nizam Partisi (MNP) 1971 Askeri Darbesi ile Milli Selamet Partisi 1980 Askeri Darbesi ile Refah Partisi 1997 Postmodern Askeri Darbesi’yle ve Fazilet Partisi ise 2001 yılında yine 1997 Postmodern Askeri Darbesi’nin uzantısı olan kurumlarca kapatılmıştır.

Necmettin Erbakan’ın siyasi duruşunda siyonizm ve emperyalizm

Necmettin Erbakan, Türkiye siyasi tarihinde “muhafazakar, İslamcı, milliyetçi” cenah içerisinde Türkiye ve dünyadaki siyasi gelişmeleri emperyalizm ve siyonizm ile ilişkilendirerek anlamlandıran ve çözümleyen ilk siyasi liderdir. Necmettin Erbakan gerek iç siyaseti ve gerekse dış siyaseti emperyalizm ve siyonizm yani Amerika ve İsrail üzerinden okuyan, çözümleyen ve topluma da bu okuma ve çözümleme biçimini öğütleyen ilk siyasi kişiliktir. Üstelik Necmettin Erbakan, muhafazakar bir gelenekten geliyor ve siyasi olarak ta muhafazakar kitlelere yaslanıyordu.

Necmettin Erbakan, ulusal gelişmelerin dünyadan kopuk olmadığını bilakis dünyadaki gelişmelerin bir devamı olduğunu topluma izah ediyordu. Dünyada siyaset, ekonomi, kültür, sanat ve sosyal hayata şekil veren, bu alanları tasallut ve tahakküm altında tutan güç, örgüt ve ideolojilerin doğal olarak Türkiye siyaseti, ekonomisi, eğitimi, askeriyesi ve kültürü üzerinde de ana etken olduğunu; Türkiye'nin "adil" bir düzene kavuşmak için bunları tanımak ve bunların boyunduruğu altından kurtulmak siyaseti gütmesinin gerekliliğini savunuyordu.

Erbakan'ın; *"Tarihteki olayların sebeplerini anlayabilmek için, yeryüzündeki olayların tesadüfen cereyan etmediğini idrak etmek gerekir. Yeryüzünde kendi hakimiyetini kurmak, bütün insanları köle yapmak, kendine tabi kılmak ve sömürmek isteyen gücün varlığını görmek gerekir. Bu gücün gayelerini, metotlarını, nasıl çalıştığını, bütün dünyayı nasıl avucunun içine almak istediğini ve bunun için asırlardan beri gelişerek bugün artık nasıl organize bir güç haline geldiğini bilmek gerekir. Bu gücün asırlardan beri olayları kendi gayeleri doğrultusunda planlayan ve bu planları uygulayan bir güç olduğunu idrak etmek gerekir."* sözleri onun tarihe ve güncel zamana nasıl bütüncül bakabildiğini ve yeryüzündeki tüm gelişmeleri evrensel bir bakış ile çözümleyebildiğinin göstergesidir.

Necmettin Erbakan gerek küresel ve gerekse ulusal olayların gerçek mahiyetinin toplum tarafından çözümlenebilir aydınlanması için emperyalist siyonist örgüt ve yapılanmaları tanıtmaya da özel bir önem gösterirdi. IMF, Dünya Bankası, NATO ve Avrupa Birliği gibi çok uluslu yapılar yanında CFR ve Bilderberg gibi sivil yapılanmalar ile CIA, MOSSAD ve MI5 gibi gizli servislerin hem yapılanmaları ve hem de faaliyetleri konusunda toplumun aydınlatılabilmesi için özel bir gayret sahibi idi.

Konu ile ilgili bazı beyanatları şöyledir; *"Washington'daki Dışişleri Bakanlığı göstermelik bir kurumdur. Amerika'nın gerçek "Dışişleri Bakanlığı", Gizli Dünya Devleti yöneticilerinin kontrolündeki CFR'dir. Dış İlişkiler Konseyi isimli bu oluşum, ABD'nin son 50 yılındaki dışişleri bakanlarının eğitim ve çıkış yeri olmuştur."*

Amerika'daki büyük basın kuruluşları da bu konseyle bağlantılıdır. Bu yüzden Amerika'da İsrail'in aleyhine haber ve yayına rastlamak neredeyse imkansızdır. Amerikan haberalma Teşkilatı (CIA), siyonizmin kontrolündedir. İsrail ve MOSSAD ile sıkı ilişkiler içerisinde bulunan CIA, dünyada kargaşa, kaos ve ihtilaller çıkararak, siyonist çıkarılara hizmet vermektedirler. CIA'nın hemen hemen bütün başkanları da CFR teşkilatına üyedirler."

Kudüs, Mescid-i Aksa ve bütüncül olarak Filistin meselesine olan hassasiyet Necmettin Erbakan'ın tüm siyasi hayatı boyunca değişmez ana ilkelerinden birini teşkil etmiştir. Necmettin Erbakan, dünyayı bütün olarak değerlendirme ve bu bütünlük içerisinde bazı mesele ve cephelerin evrensel değer ve önem içerdiklerini düşünüyordu. Filistin meselesi ve Kudüs'ün özgürlüğü konusu Necmettin Erbakan'ın tüm siyasi hayatı boyunca canlı tutmak için omuzladığı bir bayraktı. Ve bu mesele yüzünden siyasi hayatında birçok kez büyük bedeller ödemek durumunda kalmıştır.

Necmettin Erbakan'ın gerek siyasi örgütlenmeleri ve gerekse siyasi örgüte paralel olarak kurulan gençlik, kadın ve meslek örgütlenmelerinde yürüttüğü faaliyetler de toplumun dikkatinin

çekildiği en temel konulardan biri siyonizm konusudur. Bu konu gerek söylem gerek yazı ve gerekse fiili faaliyetlerinde Erbakan'ın siyasi felsefesinin temel taşlarından birini oluşturuyordu.

Erbakan'ın siyonizmi nasıl algıladığı ve anlamlandırıldığını şöyle özetleyebiliriz. *“Siyonizm bir timsaha benzer. Bu timsahın üst çenesi Amerika ise alt çenesi Avrupa Birliği'dir. Beyni siyonizm, gövdesi ise işbirlikçilerdir. Türkiye üzerinde oynanan oyunları bilmek için milletimizin iki asırdır sürüklendiği Batılılaşma macerasını ve Avrupa Birliği'ni iyi bilmek gerekir.*

Bugünkü dünya düzenini emperyalistler kurdular. Yeryüzüne barış geleceğine, tam tersine çatışmalar gittikçe arttı ve yeryüzünün her yanına yayıldı. Bugünkü dünyanın küresel kuruluşları olan BM, Dünya Bankası, IMF, AB, NATO teşkilatların hepsi, insanlığın ifsadı için çalışmaktadır. Bütün bu yapılanmanın amacı, siyonizmin dünya çapındaki menfaatlerini gözetmektir. Bu yapılanma bugünkü Birleşmiş Milletler'in de beynini teşkil etmektedir.”

Başta Ortadoğu coğrafyası olmak üzere tüm Batı Asya ve Afrika olaylarının temelinde “Nil'den Fırat'a Büyük İsrail planı”nın olduğunu düşünüp savunan Necmettin Erbakan'ın en büyük toplumsal yönlendirmelerinden biri “bölgesel olayların asla İsrail dahil edilmeksizin sağlıklı bir şekilde çözümlenemeyeceği” konusu idi.

Necmettin Erbakan söylemlerinde sıklıkla siyonizmin kurucusu Theodor Herzl ve İsrail'in kurucusu David Ben Gurion'a atıf yapar onların söz ve faaliyetlerinden paylaşım yaparak bölgenin bugüne nasıl geldiğini ve nereye götürülmek istendiğini izah ederdi.

“Siyonizmin teorisyenlerinden Theodor Herzl şöyle diyor: “Kuzey sınırlarımız Kapadokya'daki (Orta Anadolu) dağlara kadar dayanır. Güneyde de Süveyş Kanalı'na. Sloganlarımız, David ve Solomon'un Filistin'i olacaktır.”

İsrail Devleti'nin kurucusu David Ben Gurion 1948 yılında benzer şeyleri söylüyor: “Filistin'in bugünkü haritası, İngiliz manda yönetimi tarafından çizilmiştir. Yahudi halkının, gençlerimizin ve yetişkinlerimizin yerine getirmesi gereken bir başka haritası vardır. Bu harita Nil'den Fırat'a kadardır.”

Necmettin Erbakan'ın siyasi paradigmasında Amerika dünyadaki emperyalist sulta sisteminin esas gücünü teşkil ediyordu. Siyonizm'in düşünsel ve ekonomik olarak egemen olduğu Amerika tüm yeryüzünde siyonizmin egemenliği için her türden fitne ve fesadın ana merkezi olan Amerika, firavunların çağdaş versiyonu olarak hüküm sürmektedir.

Necmettin Erbakan bu düşüncelerini miting, konferans gibi siyasi faaliyetler yanında Türkiye Büyük Millet Meclisi kürsüsünden, televizyon programlarına kadar imkan ve yer bulduğu her yerde açık ve sarıh bir şekilde anlatıyor ve savunuyordu. Ayrıca bu düşünceler öncülüğünü Erbakan'ın yaptığı medya kuruluşları ile sivil toplum örgütlerinin her birinde eğitim, ders, haber ve faaliyet olarak işleniyor ve toplumun her katmanına ulaştırılıyordu.

Anadolu'nun her yanında muhafazakar kitleler "Kahrolsun Amerika! Kahrolsun İsrail!" demeyi yani bunu dedirtebilecek düşünce ve siyaseti Necmettin Erbakan'dan duydular ve öğrendiler.

Necmettin Erbakan'ın siyasi duruşunda ümmet ve İslam birliği

Tüm Müslümanları kardeş ve ümmet bilme onların dertleri ile dertlenme ve sevinçlerine ortak olma anlayışı Necmettin Erbakan'ın siyasi hareketinin köşe taşlarından biri idi. Hayatı boyunca bunu vazgeçilmez bir dava olarak gördü ve bunun temellerini atabilmek, İslam toplumları ve İslam ülkelerini birbirine yakınlaştırabilmek için mücadele verdi.

İslam ülkelerinin ancak dayanışma, birlik ve beraberlik içerisinde küresel sulta sisteminin tasallut ve tahakkümünden kurtulabileceğini savunan Erbakan, İslam toplum ve ülkelerinin sadece siyasi olarak değil aynı zamanda ekonomik, kültürel, ilmi, sanatsal, sportif alanlar başta olmak üzere hayatın tüm yelpazesinde birlik ve beraberlik içerisinde olması gerektiğini söylüyordu.

Tüm zamanlarda Filistin meselesi ve Kudüs davası başta olmak üzere, seksenli yıllarda Afganistan, doksanlı yıllarda Bosna ve Çeçenistan'ı Türkiye'de gündem yapan ve gündemde tutan Necmettin Erbakan olmuştur. Yine Erbakan, Amerika'nın öncülüğünde Batı ittifakının yürüttüğü Birinci ve İkinci Körfez Savaşı'na karşı duruşun da öncülüğünü yapmıştır.

Necmettin Erbakan, Ortadoğu'ya barışın ancak İslam ülkeleri arasında ekonomik, siyasi ve kültürel işbirliğinin belli bir seviyeye ulaştırılmakla sağlanabileceğini, bu minvalden, "Türkiye ile İran arasındaki ticaret hacminin en az Almanya ile Fransa arasındaki ticaret hacmine ulaşması gerektiğini" savunuyordu.

İslam Ortak Pazarı, İslam Dinarı (İslam ülkeleri ortak parası), İslam NATO'su ve İslam Birliği fikirlerini belli bir oranda projeye dönüştürmüş olan Necmettin Erbakan, 1996 yılında Başbakanlık yaptığı Refahiyol Hükümeti sırasında nüfusu en kalabalık sekiz İslam ülkesi (İran, Nijerya, Mısır, Endonezya, Malezya, Pakistan ve Bangladeş) ile D-8 Ekonomik İş Birliği Teşkilatı'nı kurdu. Erbakan, D-8'in bir sonraki aşamada D-30 ve son aşamada ise tüm İslam ülkelerini kapsayacak şekilde D-60 olarak teşkilatlanması gerektiğini savunuyordu.

Türkiye'de dinsel cemaatler ile de çok güçlü bağları olan Necmettin Erbakan'ın "ümmet ve vahdet" fikirlerinin Türkiye'de tüm bu yapıları ve bu yapılar üzerinden muhafazakar toplumu derinden etkilediği bir gerçekliktir. Onun en muarızları bile Erbakan'ın bu fikirleri karşısında "çok güzel ama şimdilik mümkün değil" diyerek fikrin ve projenin güçlülüğünü itiraf etmek durumunda kalıyorlardı.

Necmettin Erbakan'ın ümmet ve vahdet temelli siyaseti emperyalistlerin güttüğü "mezhepçilik" projelerine karşı her zaman Türkiye ve bölgede bir emniyet supabı olmuştur. Şii olsun Sünni olsun Müslümanların birlik ve beraberliğini çok güçlü bir şekilde ve sağlam temeller üzerinde savunması dolayısıyla Erbakan'ın varlığında "mezhepçi ve kavmiyetçi" fikir ve yapılanmalar asla hareket edecek imkan ve kabiliyet bulamamıştır.

Türkiye’de askeri darbeler ve Necmettin Erbakan

Cumhuriyet tarihi boyunca Türkiye’de 27 Mayıs 1960, 12 Mart 1971, 12 Eylül 1980 ve 28 Şubat 1997 olmak üzere dört kez darbe ile ordu yönetime ya el koymuş ya da şekillendirmiştir. Bunlardan 1971, 1980 ve 1997 darbeleri Necmettin Erbakan’ın siyasi hayatı içerisinde gerçekleşmiştir.

Türkiye’de askeri darbeler üzerine çalışan araştırmacı ve akademisyenlerin neredeyse tamamına yakını her darbenin Amerika ile bir tür bağı olduğunu kabul etmişlerdir. Ancak bu darbeleri sebebendiriyorken 1971 darbesi için “haşhaş” krizini, 1980 darbesi için yükselen terör olaylarını ve 1997 darbesi için ise yükselen irticai faaliyetlerin darbeye neden olduğu genel olarak kabul edilmiştir.

Oysa Amerika’nın dünyanın dört bir yanında yapmış olduğu darbelerde izlediği en önemli stratejilerden biri darbenin esas nedenini gizleyerek toplumun ve araştırmacıların dikkatini tali nedenlere çekmesidir. Eğer böyle olmazsa birçok toplum mağdurların yanında yer alacağından darbeler Amerika açısından amaç edindikleri kazanımlardan çok daha derin kayıplara neden olacaktır.

1969 yılında aktif siyasete başlayıp üç arkadaşı ile birlikte vekil olarak Türkiye Büyük Millet Meclisi’ne girmeyi başaran Necmettin Erbakan 17 Ocak 1970’te 17 arkadaşı ile birlikte Milli Nizam Partisi (MNP)’ni kurdu. MNP muhafazakar kitlelere hitap ediyor iç ve dış olayları emperyalizm ve siyonizm ile çözümlüyor, anti Amerikancılık ve anti siyonist bir siyaset inşa ediyordu. Bu dönemde sol fraksiyonlar İstanbul ve Ankara başta olmak üzere büyük şehirlerde anti Amerikancılığı örgütlemişler ve yükseltmişlerdi. Bu sol fraksiyonların bir bölümü Filistin meselesine de yoğun bir ilgi duyuyordu. Amerika ve İsrail çok endişeli idiler; sol fraksiyonların yükselttiği antiemperyalist antisyonist dalga MNP eliyle taşraya yani Anadolu’ya taşınırsa ne olurdu? İşte böyle bir ortamda askeri darbe yapıldı. MNP kapatıldı ve Alevi-Marksist gençlik lideri Deniz Gezmiş idam edildi.

Necmettin Erbakan, 11 Ekim 1972’de MNP kadrolarıyla Millî Selamet Partisi’ni (MSP) kurdu. 14 Ekim 1973 seçimlerinde Millî Selamet Partisi yüzde 12 oy oranıyla 48 milletvekilliği kazandı. Seçimlerden hemen sonra Bülent Ecevit’in liderliğindeki Cumhuriyet Halk Partisi’yle (CHP) ile MSP arasında kurulan koalisyon hükûmetinde devlet bakanı ve başbakan yardımcısı oldu. Bu dönemde, başlangıcından bugüne Amerika’ya en büyük başkaldırı olan Kıbrıs Barış Harekatı’nı gerçekleştirdi. Harekat üzerine Türkiye’ye silah ve siyasi ambargo koyan Amerika’ya karşı Türkiye’de bir kez daha sol ve sağ kitleler yakınlaşarak büyük bir muhalefet başlattılar. Hükümet baskılara dayanamayarak Amerika ile imzalanmış olan OSİA (Ortak Savunma ve İşbirliği Anlaşması)’yı feshetti ve ülkedeki Amerikan üslerine el koydu.

İlginç bir şekilde bu birlikteliğin hemen ardından Türkiye’de sağ-sol çatışmaları denilen toplumsal terör eylemleri başladı. Türkiye’nin OSİA’yı fiilen sonlandırdığı 1975 yılı sonrasında Türkiye’de sağ-sol çatışmaları ve toplumsal kaos niteliğinde olan katliamlar yükselen bir trendle tüm toplumu esir almıştı. 34 kişinin öldüğü sol fraksiyonlara dönük 1 Mayıs 1977 Taksim Katliamını Alevi vatandaşlara dönük Nisan 1978 Malatya, Aralık 1978 Maraş ve Temmuz 1980 Çorum katliamları izledi. Bu katliamların işlenişinde “Gladyo”nun; olaylara müdahalede yetersiz

ve geç kalma da iç güvenlikten sorumlu “jandarma”nın rolü o günden bugüne tartışılmaya devam etmektedir.

Türkiye’de olayların bu şekilde ilerlediği bir süreçte 11 Şubat 1979’da İmam Humeyni önderliğindeki hareket İran’da Şah’ı devirerek İslam İnkılabı’nı gerçekleştirdi. İslam İnkılabı, ontolojik olarak İsrail’i düşman ilan etti.

Türkiye’de Necmettin Erbakan öncülüğündeki İslamcılığın hızla yükseliyor olması, SSCB’nin güç kaybı ve Marksizmin etkisinin azalması dolayısıyla sol fraksiyonlarda yaşanan yaslacak yer arama durumu Amerika’yı yoğun endişeye sevk ediyordu. İsrail’in Kudüs’ü ebedi başkent ilan ettiği 23 Temmuz 1980 tarihi ardından Türkiye’de Kudüs ve Filistin hassasiyeti İslam İnkılabı’nın da etkisi ile tavan yapmıştı.

Necmettin Erbakan liderliğindeki Milli Selamet Partisi 6 Eylül 1980 günü Konya’da devasa bir katılım ile “Kudüs Mitingi” tertip etti. Bu mitingden sadece altı gün sonra 12 Eylül 1980’de Türkiye’de askeri darbe oldu ve ordu yönetime el koydu. Yazıp çizenler darbenin sebebi olarak ağız birliği içinde “terör” olarak kayda geçirdiler. İslam İnkılabı’nın oluşturduğu dalga ve Türkiye’de artık tehdit boyutuna ulaşan İslamcı antisyonist antiemperyalist dalga/neden özenle saklandı.

12 Eylül darbesi ile kapatılan Milli Selamet Partisi’nin yerine kurulan Refah Partisi 11 Ekim 1987’de Necmettin Erbakan’ı genel başkan seçti. 1995 seçimlerinde Refah Partisi, aldığı yüzde 21,37 oy oranı ve kazandığı 158 milletvekili ile birinci parti oldu. Doğru Yol Partisi (DYP) ile REFAHYOL adı ile koalisyon hükümeti kuruldu ve Necmettin Erbakan 28 Haziran 1996’da başbakan olarak göreve başladı. Necmettin Erbakan ilk yurtdışı gezisini İran’a yaptı ve İran ile bir dizi siyasi ve ekonomik anlaşma imzaladı. İran’ın da dahil olduğu nüfusu en kalabalık sekiz İslam ülkesi ile D-8 Ekonomik İşbirliği Teşkilatı’nı kurdu. Bu gelişmelerin ardından Türkiye’de “irticai faaliyetler”in yükseldiği ve tehdit haline geldiğine dair basın, ordu, bürokrasi, adliye ve sivil toplum eliyle büyük bir algı operasyonu başlatıldı. 28 Şubat 1997 günü yapılan Milli Güvenlik Kurulu toplantısında ordu bir tür muhtıra verdi ve gelişen olaylar neticesinde REFAHYOL hükümeti düştü. Sürecin devamında Refah Partisi kapatıldı ve Necmettin Erbakan bir kez daha yasaklı hale geldi.

SONUÇ

Necmettin Erbakan, muhafazakar kitleyi esas alan partiler kurarak sırasıyla Milli Nizam Partisi, Milli Selamet Partisi, Refah Partisi, Fazilet Partisi ve Saadet Partisi ile 1969’dan vefat ettiği 2011 yılına kadar Türk siyasi hayatının her zaman en önemli aktörlerinden biri olmuştur.

Necmettin Erbakan nevi şahsına münhasır bir dizi özel fikri olan çok renkli bir kişilikti. Vahdet, ümmet, emperyalizm, siyonizm, kapitalizm kavramlarına hiç şüphesiz muhafazakar kitleler ondan öğrendi. Filistin ve Kudüs davasına her zaman duyarlı ve sadık oldu. İslam birliği, İslam NATO’su, İslam dinarı gibi realitesi en azından şimdilik çok uzaklarda görülen projeleri vardı.

Türkiye'nin cumhuriyet tarihi boyunca dünya müesses nizamına en büyük başkaldırısı sayılabilecek 1974 Kıbrıs Barış Harekatı, Ecevit-Erbakan hükümeti tarafından gerçekleştirildi. Bu harekâttan sonra Amerika'nın koyduğu silah ambargosuna Türkiye'deki üslerin Amerikan kullanımına (NATO kapsamı hariç) kapatılması ile cevap verildi. 1974 ve ardından yaşananlar hiç şüphesiz Amerika açısından Türkiye'nin en büyük raydan çıkış süreciydi.

Haziran 1996 yılında başbakan olarak hükümete gelen Erbakan (dönemin cumhurbaşkanı Demirel idi) ilk yurt dışı gezisini İran'a yaptı ve İran ile çok ciddi ekonomik ve iş birliği anlaşmaları imzaladı. İran, Nijerya, Mısır, Endonezya, Malezya, Pakistan ve Bangladeş (nüfusu en büyük 8 İslam ülkesi) arasında 15 Haziran 1997'de D-8 (Batı'nın G-8'ine karşı) Ekonomik İş Birliği Teşkilatı'nı kurdu. Çekiç Güç'ün görev süresini sonlandırdı. Türkiye'nin güneydoğusunda faaliyet gösteren Amerika'ya ait bu özel birliğin görev süresi 1991 yılından itibaren her üç ayda bir uzatılıyordu. Yine Necmettin Erbakan 1949'dan beri Türk eğitim sistemini kontrol eden Amerika'nın mutlak kontrolündeki "Fulbright Eğitim Komisyonu" lağvedebilmek için girişimler başlattı.

28 Şubat 1997 günü Milli Güvenlik Kurulu'na verilen bir bildirin (ki bu bildiri daha sonra 28 Şubat Post Modern Askeri Darbesi olarak tanımlanmıştır) başlattığı sürecin sonunda Haziran 1997'de hükümetten düşürülmüştür.

12 Eylül darbesi öncesi Türkiye'de yaşanan son büyük siyasi olayların biri Erbakan tarafından Konya'da düzenlenen "Kudüs mitingi" idi. 28 Şubat Post Modern Askeri Darbesi öncesi de Türkiye'de yaşanan en belirgin bir gelişme Erbakan'ın partisinden bir belediye başkanının Ankara'nın Sincan ilçesinde düzenlediği ve İran'ın Ankara Büyükelçisi Muhammed Rıza Bagheri'nin bir konuşma yaptığı "Kudüs gecesi programı" idi.

Ölmeden önce son yurt dışı ziyaretini de yine İran'a gerçekleştiren Erbakan burada yaptığı bir basın toplantısında; "İslam İnkılabının beş bin yıllık insanlık tarihinin en önemli olaylarından biridir. Dünya üzerindeki her Müslümanın birincil görevi bu inkılabı korumaktır." şeklindeki açıklamaları onun dünya felsefesinin nereye evrildiğini gösteren çok önemli bir şahittir.